

Tereus

(Variációk egy Gyöngyösi-témára)

I.

Élvezem de már kezdem nem élvezni
hogy egy lesz a kettő és
oszthatatlan akár Castor és Pollux
akár Pyramus és Thisbe
Achilles és Patroclus
a nullát még nem találták fel
pedig abban van a tökéletesség nem az egyben
a nulla és egy közt épp akkora a távolság
mint egy és kettő közt pontosan annyi mint
Castor és Pollux
Pyramus és Thisbe
Achilles és Patroclus között
de hát az antik kultúra nem vesz tudomást a nulláról
a semmivel
nem lehet osztani a semmi osztódik oszt és kioszt
azért menekülnek az egyhez
hogy mindvégig önmaguk maradhassanak

II.

Tereus a földön nyelvtelenül vonagló Philomelára tekint és így szól:

A férfi húsa éteribb kevésbé anyagszerű
ha a szobrokra gondolunk
az izmosság a metafizikai tökéletesség látható indexe
Zeus Hercules Apollo Arnold
ehhez képest a nőiesség üres platonikus tautológia
„szia édes, megjöttem a kazuális világból
ahol a dolgok történnek
neked ott a hisztéria a belső tér az odú
végeredményben a tökéletes biztonság”